

Vánoce v naší říši nebyly vždycky pokojné. Království spolu vedla dlouhé spory o moc, válčilo se vlevo vpravo a na císaře dřív vůbec nebylo spolehnutí.

Máme tu království, kde nemají rádi nikoho cizího. Když se k nim na Vánoce přišli Ježíškovi poklonit králové, posledního k sobě vůbec nepustili, takže dorazili jen dva.

V nejstarším království si myslí, že jsou císařova pravá ruka a že všechno ví nejlíp. Není pochyb, že chtějí korunu. Všem tvrdí, že s čerty z podsvětí už aspoň troje Vánoce nemají nic společného, ale ostatní jim to moc nevěří.

Ve třetím království se onehdá král rozhodl, že všem rozdá pod stromeček groše z královské pokladny. Jak ho měli za to lidi rádi, ale že nebylo na cestáře a vojáky, jim nevadilo. Pak mu to ale spočítali, až prchal na vesnici.

V dalším království vládne jediná princezna, která ráda vzpomíná na svého strýčka knížete, protože dokud byl naživu, byla slavná, ale teď si připadá trochu do počtu.

Čtvrté království ovládá společenství nižších šlechticů. Mají sídla v menších městech. Nedávno se trochu zapletli s čerty z hlubin. Ale tvrdí, že si nikdo nemá dělat starosti.

V nejmladším království se zas Vánoce oslavují bujaře. Autority tam neuznávají. Rádi se plaví na oceáně. Na svatého Mikuláše šestého prosince je oslava největší. Všichni se sejdou a vyhrávají na akordeony. Rum teče proudem.

V posledním království se všichni celé Vánoce modlí, aby už skončily - ale s pasáčky, co přišli za Ježíškem, si jako první rádi přijijou nezdaněným vínem.